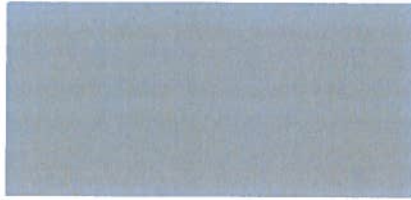

OPENBAAR MINISTERIE

Parket-Generaal

Postbus 20305, 2500 EH Den Haag

Prins Clauslaan 16
2595 AJ Den Haag
T +31 88 699 11 00
www.om.nl

Datum 28 april 2022
Onderdeel Bestuurlijke en Juridische Zaken
Ons kenmerk PaG/BJZ/56354
Contactpersoon [REDACTED]
Doorkiesnummer(s) [REDACTED]
Uw kenmerk 2022/007 en 2022/008
Bijlage(n) 1. Relevante wetsartikelen; 2. Verslag hoorzitting;
3a./b. Inventarislijst en documenten demonstratie 2
juni 2020 ; 4a./b. Inventarislijst en documenten
demonstratie 21 juni 2020
Onderwerp Beslissing op bezwaar

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.

Geachte heer [REDACTED],

Bij brieven van 4 februari 2022, ontvangen op 7 februari 2022, heeft u namens de heer [REDACTED] (hierna: de heer [REDACTED]) bezwaarschriften ingediend tegen twee namens mij genomen besluiten op grond van de Wet Openbaarheid van bestuur (hierna: Wob):

1. het besluit van 4 januari 2022 met kenmerk HO15.WOB.36977 dat namens mij is genomen door de hoofdofficier van Justitie van het arrondissementsparket Den Haag inzake een demonstratie op 2 juni 2020;
2. het besluit van 4 januari 2022 met kenmerk HO15.WOB.36980 dat namens mij is genomen door de hoofdofficier van Justitie van het arrondissementsparket Den Haag inzake een demonstratie op 21 juni 2020.

Met deze brief beslis ik op beide bezwaarschriften in één besluit. Tijdens de hoorzitting hebt u aangegeven hiertegen geen bezwaar te hebben. In dit besluit wordt op beide bezwaarschriften, en de daarin aangevoerde bezwaargronden, ingegaan.

Het verloop van de procedure wordt in dit besluit ten aanzien van beide verzoeken eenmaal geschetst, nu dat synchroon is verlopen. Tijdens de hoorzitting hebt u aangegeven ook hiertegen geen bezwaar te hebben.

Verloop van de procedure

Bij brief van 28 augustus 2020 (kenmerk 202483240), ontvangen op 31 augustus 2020, heeft de heer [REDACTED] een verzoek om informatie ingediend op grond van de Wob. De heer [REDACTED] heeft verzocht om, kort gezegd, informatie openbaar te maken en aan hem te verstrekken over een demonstratie die op 2 juni 2020 op en rond het Malieveld in Den Haag plaatsvond.

Eveneens bij brief van 28 augustus 2020 (kenmerk 202483245), ontvangen op 31 augustus 2020, heeft de heer [REDACTED] een verzoek om informatie ingediend op grond van de Wob. De heer [REDACTED] heeft verzocht om, kort gezegd, informatie openbaar te maken en aan hem te verstrekken over een demonstratie die op 21 juni 2020 op en rond het Malieveld in Den Haag plaatsvond.

Bij e-mailbericht van 2 september 2020 is de ontvangst van beide Wob-verzoeken aan de heer [REDACTED] bevestigd en is tevens overeenkomstig artikel 6, tweede lid van de Wob de beslistermijn ten aanzien van beide verzoeken met vier weken verdaagd.

Bij e-mailbericht van 29 september 2020 is aan de heer [REDACTED] een tussenbericht over beide verzoeken verzonden en is de beslistermijn ten aanzien van beide verzoeken opnieuw met vier weken uitgesteld.

Hierna heeft de heer [REDACTED] (enkele malen) telefonisch contact gehad met een medewerker van de afdeling Beleid & Strategie van het arrondissementsparket Den Haag om de stand van zaken omtrent zijn verzoeken te bespreken.

Bij brief van 4 februari 2022, met kenmerk HO15.36980WOB.36977, heeft de hoofdofficier van Justitie van het arrondissementsparket Den Haag een besluit genomen op het Wob-verzoek met kenmerk 202483240 (demonstratie 2 juni 2020), waarbij tot gedeeltelijke openbaarmaking van aangetroffen stukken is overgegaan.

Eveneens bij brief van 4 februari 2022, met kenmerk HO15.WOB.36980, heeft de hoofdofficier van Justitie van het arrondissementsparket Den Haag een besluit genomen op het Wob-verzoek met kenmerk 202483245 (demonstratie 21 juni 2020), waarbij tot gedeeltelijke openbaarmaking van aangetroffen stukken is overgegaan.

U hebt bij brieven van 4 februari 2022 (kenmerk 2022/007 en kenmerk 2022/008), door mij ontvangen op 7 februari 2022, namens de heer Van Amersfoort bezwaar ingesteld tegen beide besluiten.

Bij brieven van 11 februari 2022, met kenmerk PaG/BJZ/56096 en kenmerk PaG/BJZ/56103, heb ik de ontvangst van uw bezwaarschriften bevestigd.

Daarna is er met u gecorrespondeerd over de hoorzitting. Op 9 maart 2022 vond de hoorzitting telefonisch plaats. Voor de samenstelling van de commissie en het verhandelde ter zitting verwijs ik naar het verslag van de hoorzitting dat als bijlage 2 bij dit besluit is gevoegd en hier als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd.

Bij brieven d.d. 31 maart 2022 (kenmerk PaG/BJZ/56273 en PaG/BJZ/56274) heb ik aan u meegedeeld dat ik gebruik maak van de bevoegdheid de beslistermijn in bezwaar op grond van artikel 7:10, derde lid, van de Algemene Wet bestuursrecht (hierna: Awb) met zes weken te verdagen, omdat een zorgvuldige behandeling van uw bezwaarschriften meer tijd vergt.

Ik heb daaraan toegevoegd dat het streven blijft het besluit zo spoedig mogelijk aan u te doen toekomen.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Uw bezwaarschriften zijn ingediend binnen zes weken na bekendmaking van de besluiten. Deze bezwaarschriften voldoen ook aan de overige door de Awb gestelde eisen zodat u ontvankelijk bent in uw bezwaren.

Relevante wetsartikelen

Voor de relevante wetsartikelen verwijs ik u naar bijlage 1.

Gronden van bezwaar

Hieronder ga ik allereerst in op uw bezwaarschrift met kenmerk 2022/007 (demonstratie 2 juni 2020) en vervolgens op uw bezwaarschrift met kenmerk 2022/008 (demonstratie 21 juni 2020).

Op de door u gevraagde toepassing van artikel 7:15 Awb ga ik in aan het slot van mijn besluit, nu het samenhangende zaken betreft.

Bezwaarschrift met kenmerk 2022/007 (demonstratie 2 juni 2020)

Gronden van uw bezwaar

In uw bezwaarschrift heeft u – verkort weergegeven – aangegeven dat:

1. in enkele stukken namen van (een) Officier(en) van Justitie zijn geweigerd. U stelt dat een Officier van Justitie een vertegenwoordiger is van het publiek. Van namen van dergelijke functionarissen is het volgens u een uitgemaakte zaak in de jurisprudentie dat deze (in die context) niet op grond van artikel 10, eerste lid, aanhef en onder e, van de Wob geweigerd mogen worden en u stelt dat geen enkele grond wordt aangevoerd waarom het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder zou moeten wegen dan het zwaarwegende belang van openbaarheid;
2. in een stuk de naam van een perswoordvoerder is geweigerd. Ook hier ontbreekt volgens u elke vorm van motivering waarom het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder moet wegen dan het zwaarwegende belang van openbaarheid. Ook op dit punt verwijst u naar jurisprudentie. U concludeert dat zowel een officier van justitie als een perswoordvoerder hebben te aanvaarden dat hu naam (in de beschreven context) openbaar wordt gemaakt;
3. in het bestreden besluit wordt gesteld dat namen van leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficieren wel openbaar zullen worden gemaakt in de stukken. U stelt dat deze namen echter niet openbaar zijn gemaakt. Kennelijk ontbreken er dus documenten of zijn deze namen toch onleesbaar gemaakt;
4. de weigeringen op grond van artikel 11, eerste lid van de Wob worden bestreden. U stelt hierbij dat uw cliënt ernstig twijfelt of de op deze grond geweigerde passages bestaan uit persoonlijke beleidsopvattingen;
5. uit de verstrekte stukken blijkt dat informatie is geweigerd op meer gronden dan het besluit aangeeft. Zo zijn er passages geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c van de Wob en artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d van de Wob. Deze weigeringen worden bestreden. Er is sprake van een motiveringsgebrek, de weigeringen zijn niet genoemd in het besluit, laat staan dat de daaraan ten grondslag liggende belangenafweging is vermeld;
6. passages zijn geweigerd zonder daarbij de gronden voor weigering te vermelden. Ook hier is sprake van een motiveringsgebrek;
7. uit de wel overgelegde stukken blijkt dat er informatie ontbreekt. U verwijst naar een deels openbaar gemaakte mail van 2 juni 2020 (12.12 uur) waarin staat dat daags ervoor toestemming is gegeven voor Telegramaccount- toegang. Ook is aangegeven dat er wordt gekeken naar posters die geplakt zijn. Zowel de machtiging tot toegang tot dat

Telegramaccount als genoemde posters ontbreken. Deze informatie heeft betrekking op onderhavige bestuurlijke aangelegenheid en had bij de beoordeling van het verzoek betrokken moeten worden.

Conclusie

U verzoekt dan ook, namens de heer [REDACTED], het besluit te heroverwegen en alsnog alle openbare informatie te verstrekken. Voorts verzoekt u toepassing te geven aan art. 7:15 Awb.

Beoordeling van uw bezwaar

Ad 1. Namen officieren van justitie

U stelt dat in enkele stukken namen van (een) Officier(en) van Justitie zijn geweigerd. U stelt dat een Officier van Justitie een vertegenwoordiger van het publiek is. Van namen van dergelijke functionarissen is het volgens u een uitgemaakte zaak in de jurisprudentie dat deze (in die context) niet op deze grond geweigerd mogen worden en u citeert hierbij uit een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State¹ (hierna: de Afdeling). Dit citaat herhaal ik hieronder voor de leesbaarheid van het besluit integraal:

3. De korpschef heeft zich bij het besluit van 4 augustus 2014 op het standpunt gesteld dat de korpsbeheerder bij het besluit van 29 februari 2012 krachtens artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob heeft mogen weigeren de namen van medewerkers van het openbaar ministerie, zijnde zaaksofficieren van justitie, die zijn opgenomen in de gedeeltelijk aan [appellant] verstrekte documenten met betrekking tot een vechtpartij op 21 februari 2009 op de hoek van de Karel Doormanlaan en de 1e Stationsstraat in Zoetermeer, openbaar te maken. De korpschef stelt dat de korpsbeheerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat door openbaarmaking van die namen de persoonlijke levenssfeer van de zaaksofficieren zodanig zou worden geschaad dat bescherming van die levenssfeer dient te prevaleren boven het belang van openbaarheid, zodat openbaarmaking achterwege dient te blijven. Daarbij is van belang dat het hier niet gaat om bekendmaking van deze namen aan een individuele burger die met de betrokken zaaksofficieren in contact treedt, maar om openbaarmaking in de zin van de Wob, aldus de korpschef. In dit verband verwijst hij opnieuw naar de uitspraak van de Afdeling van 18 juli 2007 in zaak nr. 200608032/1, waarin zij heeft geoordeeld dat waar het gaat om beroepshalve functioneren van ambtenaren weliswaar in beginsel geen beroep kan worden gedaan op het belang van eerbiediging van hun persoonlijke levenssfeer, maar dat dit belang zich tegen openbaarmaking

¹ ABRvS 5 november 2014 ECLI:NL:RVS:20 14:3927.

van de namen van ambtenaren kan verzetten omdat namen persoonsgegevens zijn. 4. [appellant] betoogt terecht dat de korpschef aldus onvoldoende heeft gemotiveerd dat met betrekking tot de namen van de zaaksofficieren een beroep mocht worden gedaan op artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Zaaksofficieren hebben het gezag over en de verantwoordelijkheid voor het opsporingsonderzoek in hun zaken. Deze ambtenaren moeten daarom in beginsel aanvaarden dat hun naam die in stukken ten behoeve van opsporing en vervolging is opgenomen bekend wordt. Niet is gebleken dat in dit geval aanleiding bestaat om op dit uitgangspunt een uitzondering te maken. Gelet hierop heeft de korpschef zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer prevaleert boven het belang van openbaarmaking van de namen van de zaaksofficieren. Er doet zich kennelijk evenmin een andere in de Wob genoemde weigeringsgrond voor die zich tegen bekendwording van deze gegevens verzet, zodat de openbaarmaking daarvan ten onrechte is geweigerd."

Ik volg u niet in uw bezwaar. De documenten waarin de na(a)m(en) van (een) officier(en) van justitie voorkomen betreffen geen documenten die onderdeel uitmaken van een opsporingsdossier of van een strafdossier, uit hoofde waarvan deze namen openbaar gemaakt zouden moeten worden onder de Wob. De door u aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 5 november 2014 ziet derhalve op een andere context en is mijn inziens niet van toepassing. Nu genoemde officieren niet in de rol van leider van het strafrechtelijk onderzoek optreden en in deze context op zitting in de openbaarheid treden, treden zij aldus niet vanuit hun functie naar buiten. In de uitspraak van de Afdeling van 21 januari 2018², heeft de Afdeling als volgt overwogen:

De Afdeling preciseert haar jurisprudentie en overweegt dat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zich verzet tegen openbaarmaking van namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden, tenzij de indiener van het desbetreffende Wob-verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van de openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt.

De Afdeling stelt aldus dat het aan de indiener van het Wob-verzoek is om aannemelijk te maken dat het belang van openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt dan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, indien het gaat om namen van medewerkers die niet uit hoofde van hun functie in de openbaarheid treden. Ik stel vast dat niet in uw bezwaarschrift,

² ABRvS 21 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:321 onder r.o. 3.2

noch in het door de heer [REDACTED] ingediende Wob-verzoek aannemelijk is gemaakt waarom het publieke belang ter zake deze afweging zwaarder zou moeten wegen dan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Indien laatstgenoemde uitspraak van de Afdeling wordt gevolgd, is in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd waarom de persoonsgegevens van ambtenaren die niet vanuit hoofde van hun functie naar buiten treden worden geweigerd.

Indien en voor zover zou kunnen worden betoogd dat de officier van justitie op enig moment vanuit zijn functie wel in de openbaarheid treedt, omdat deze in de context van de bestuurlijke aangelegenheid waarop het verzoek ziet verantwoordelijk is voor het zelfstandig afgeven van een last tot opsporen (i.c. toestemming geven voor toegang tot Telegramaccount), merk ik het volgende op. Het is bekend dat medewerkers van politie en justitie in het verleden zijn bedreigd en dat privéadresgegevens van politieambtenaren zijn achterhaald.³ Dit geweld is de afgelopen jaren fors toegenomen, waarbij een groot aantal politieambtenaren en soms ook hun gezinsleden te maken heeft (gehad) met bedreigingen, ook op het privéadres.⁴ Dat bedreigingen aan het adres van individuele ambtenaren reëel zijn blijkt ook uit nieuws van de politievakbond.⁵ Het openbaar maken van namen van politieambtenaren en officieren van justitie kan er toe leiden dat het aantal bedreigingen toeneemt. Ook het gebruik van moderne communicatiemiddelen kan hieraan in negatieve zin een bijdrage leveren.

Gelet op bovenstaande ben ik van mening dat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (in combinatie met het belang van de veiligheid van deze personen) zwaarder weegt dan het publieke belang van openbaarheid.

Ik weiger de na(a)m(en) en functie van de officier(en) van justitie dan ook op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e van de Wob alsook op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g van de Wob. Het bekend worden van persoonsgegevens van een ambtenaar ziet immers op de e-grond, maar zodra die bekendheid een risico voor de veiligheid van de betreffende ambtenaar in het leven roept, is dit eveneens een onevenredig nadeel voor die persoon.

³ RTL Nieuws, 26 december 2019, 'Gevaar voor agenten: criminele Telegramgroepen jagen op hun namen en adressen'; <https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/nederland/artikel/4958866/telegram-groepen-criminelen-identiteit-politie-agenten-nederland>

⁴ Het Parool van 12 mei 2020, Agressie tegen agenten neemt fors toe: 'Raakt ook het thuisfront'; <https://www.parool.nl/nieuws/agressie-tegen-agenten-neemt-fors-toe-raakt-ook-het-thuisfront~b9b4777b/>

⁵ Nederlandse politiebond, 15 februari 2021, 'Collega bedreigd'; <https://www.politebond.nl/index.php/actueel/nieuws-and-blog/collega-bedreigd/>

Ik wijs dit deel van uw bezwaar dan ook als ongegrond af.

Ad 2. Naam perswoordvoerder

U stelt dat in een stuk de naam van een perswoordvoerder is geweigerd. U stelt dat ook hier elke vorm van motivering ontbreekt waarom het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder moet wegen dan het zwaarwegende belang van openbaarheid. Ook hiervan is volgens u reeds eerder door de hoogste bestuursrechter geoordeeld dat personen in deze functie uit hoofde van die functie in de openbaarheid treden en u citeert vervolgens uit een uitspraak van de Afdeling⁶. Dit citaat herhaal ik hieronder voor de leesbaarheid van het besluit integraal:

Omdat communicatiemedewerkers van de gemeente en van de politie zichzelf reeds uit hoofde van hun functie in de openbaarheid presenteren, kan niet met vrucht worden staande gehouden dat door openbaarmaking van deze namen het in artikel 10, tweede lid, onder e, van de Wob opgenomen belang in geding is. Derhalve heeft het college deze gegevens ten onrechte in het memo van 6 januari 2005, kenmerk DVPBB6823, de verslagen van 2 juni 2007 en 17 april 2007 en in de persberichten van 26 maart 2007 en 28 maart 2007 verwijderd.

In reactie hierop stel ik dat ik het met u eens ben dat dat woordvoerders vanuit hoofde van hun functie naar buiten treden. Dit doen zij echter niet op het moment dat zij overleg voeren binnen hun organisatie of binnen een kring van bestuursorganen. Ook in dit geval, en ik verwijs naar het document met nummer 2, is sprake van een dergelijk overleg. De naam van de perswoordvoerder is mijns inziens dan ook terecht geweigerd, omdat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in deze context mijns inziens zwaarder weegt dan het publieke belang van openbaarmaking.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar dan ook als ongegrond af.

Ad 3. Namen van leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficieren

U verwijst naar een passage in het besluit waarin wordt gesteld dat namen van leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficieren wel openbaar zullen worden gemaakt in de stukken. Ik herhaal deze passage voor de leesbaarheid van het besluit hieronder integraal:

Het voorgaande is anders indien het ambtenaren betreft die gelet op hun positie of functie hebben te aanvaarden dat hun naam openbaar wordt

⁶ ABR 12 augustus 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ5104.

gemaakt. Daar is bijvoorbeeld sprake van bij de in de documenten genoemde namen van de leden van het College van procureurs-generaal, alsmede die van hoofdofficieren, aangezien zij wegens hun functie in de openbaarheid treden. Deze namen zijn derhalve niet verwijderd.

U stelt dat deze namen echter niet openbaar zijn gemaakt. Kennelijk ontbreken er dus documenten of zijn deze namen toch onleesbaar gemaakt.

Ik volg u in uw bezwaar. In de stukken zijn geen namen van leden van het College van procureurs-generaal of hoofdofficieren openbaar gemaakt. Bij de herbeoordeling van de documenten is mij gebleken dat de naam van de hoofdofficier - en de namen van de politiechef en de waarnemend burgemeester - in de stukken ten onrechte niet openbaar zijn gemaakt. Deze heb ik nu alsnog openbaar gemaakt. Namen van leden van het College van procureurs-generaal komen in de documenten niet voor.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar derhalve als gegrond toe.

Ad 4. Twijfels rond de toepassing van artikel 11, eerste lid van de Wob

U stelt dat de weigeringen op grond van artikel 11, eerste lid van de Wob worden bestreden, waarbij u heeft aangegeven dat de heer [REDACTED] ernstig twijfelt of de geweigerde passages bestaan uit persoonlijke beleidsopvattingen ten behoeve van intern beraad.

Bij herbeoordeling heb ik getoetst of in documenten, opgesteld voor intern beraad, informatie terecht is geweigerd op grond van de definitie van een persoonlijke beleidsopvatting, zoals bedoeld in artikel 1, aanhef en sub f van de Wob. Onder die definitie wordt verstaan een opvatting, voorstel, aanbeveling of conclusie van een of meer personen over een bestuurlijke aangelegenheid en de daartoe door hen aangevoerde argumenten.

Ik merk hierbij op dat, voor zover de op grond van artikel 11 van de Wob geweigerde passages voor een deel feitelijke informatie bevatten, die feitelijke informatie zodanig verweven is met de persoonlijke beleidsopvattingen dat die daar niet los van kan worden gezien. In geval van verwevenheid mag in beginsel het betrokken onderdeel van het document worden geweigerd op grond van artikel 11 van de Wob. Een bestuursorgaan hoeft, conform jurisprudentie van de Afdeling, niet binnen een zelfstandig onderdeel van een document per zin of zinsdeel te bepalen of verwevenheid een weigering kan rechtvaardigen. Vergelijk in dit geval de uitspraak van de Afdeling van 31 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:314.

Deze herbeoordeling heeft geleid tot het oordeel dat artikel 11, eerste lid van de Wob in document 1 (e-mail 2 juli 2020, 12:12) mijns inziens eenmaal ten onrechte is toegepast. Het gaat om de in primo op deze grond geweigerde zin in de onderste bullet. De beide andere passages in document 1 waarin de weigeringsgrond van artikel 11, eerste lid van de Wob in primo is toegepast, vallen mijns inziens buiten de reikwijdte van het verzoek, nu deze bullets zien op de demonstratie in Amsterdam de dag ervoor en niet op de demonstratie in Den Haag waar uw onderhavige verzoek op ziet. Artikel 11, eerste lid, van de Wob is aldus voor deze passages in het bestreden besluit verkeerd toegepast, nu deze passages geheel niet onder het bereik van uw Wob-verzoek vallen.

Ook in document 7 (Uitdraai 'demonstreren DH' - whats appgroep) ben ik nagegaan of de weigeringsgrond van artikel 11, eerste lid van de Wob juist is toegepast. Dit heeft ertoe geleid dat bepaalde passages in dit document nu openbaar zijn gemaakt, terwijl ik op andere passages, die bij het bestreden besluit openbaar zijn gemaakt, alsnog de weigeringsgrond van artikel 11.1 heb toegepast.

In overige documenten bij het bestreden besluit is de weigeringsgrond van artikel 11, eerste lid, van de Wob niet toegepast.

Gelet op het voorgaande wijs ik dit deel van uw bezwaar als deels gegrond toe.

Ad 5. Toepassing artikel 10, tweede lid aanhef en onder c en d van de Wob niet gemotiveerd.

U stelt dat uit de verstrekte stukken blijkt dat informatie is geweigerd op meer gronden dan in het besluit is aangegeven. Zo zijn er passages geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en sub c van de Wob (belang van opsporing en vervolging van strafbare feiten) en artikel 10, tweede lid, aanhef sub d van de Wob (belang van inspectie, controle en toezicht). Deze weigeringen worden door u bestreden. U stelt dat sprake is van motiveringsgebrek, de weigeringen zijn niet genoemd in het besluit, laat staan dat de daaraan ten grondslag liggende belangenafweging is vermeld. Door deze belangenafweging niet te vermelden kan de heer [REDACTED] daartegen geen onderbouwde bezwaargronden aanvoeren.

Ik volg u in uw bezwaar. De toepassing van deze gronden is in het besteden besluit niet gemotiveerd en daarmee is sprake van een motiveringsgebrek.

Ik wijs ik dit deel van uw bezwaar als gegrond toe.

Bij de herbeoordeling van de documenten in de bezwaarfase ben ik tot het oordeel gekomen dat de genoemde weigeringsgronden op bepaalde passages in de aangetroffen documenten van toepassing zijn. Onder het kopje 'Herbeoordeling

documenten' in dit besluit zal ik alsnog de toepassing van de uitzonderingsgronden (artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c en/of d, van de Wob) motiveren.

Ad 6. Passages geweigerd zonder grond

U stelt dat in het bestreden besluit passages zijn geweigerd zonder daarbij de gronden voor weigering te vermelden.

Ik volg u in uw bezwaar. Op diverse plekken in het besluit zijn inderdaad passages geweigerd zonder vermelding van de weigeringsgrond, waarbij uit de context kan worden afgeleid dat het niet gaat om de weigeringsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e van de Wob. Daarmee is sprake van een motiveringsgebrek.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar als gegrond toe.

Bij herbeoordeling van de documenten ben ik nagegaan of deze passages terecht zijn geweigerd of niet en zo ja, welke weigeringsgrond(en) daarop van toepassing is (zijn). De weigeringsgrond(en) is (zijn) in dat geval vermeld in de herbeoordeelde documenten. Voor de onderbouwing van de toegepaste uitzonderingsgronden, en de eventueel gemaakte belangenafweging, verwijs ik naar het kopje 'Herbeoordeling documenten' van dit besluit.

Ad 7. Ontbrekende informatie (document 1: mail 2 juni 2020, 12:12 uur)

U stelt dat uit de bij het bestreden besluit overgelegde stukken blijkt dat er informatie ontbreekt. U verwijst naar de deels openbaar gemaakte mail van 2 juni 2020 (12.12 uur) waarin staat dat daags ervoor toestemming is gegeven voor Telegramaccount-toegang. Ook is in deze mail aangegeven dat er wordt gekeken naar posters die geplakt zijn. Zowel de machtiging tot toegang tot dat Telegramaccount als genoemde posters ontbreken. Deze informatie heeft volgens u betrekking op onderhavige bestuurlijke aangelegenheid en had bij de beoordeling van het verzoek betrokken moeten worden.

Allereerst reageer ik op uw bezwaar met betrekking tot de machtiging tot toegang tot Telegramaccount. Ik heb mij als volgt laten informeren. De dienstdoende officier van justitie heeft spoedshalve op 1 juni 2020 mondeling toestemming gegeven aan de politie voor toegang tot Telegram-account. De officier van justitie heeft de politie tevens gevraagd de aanvraag binnen een termijn van drie dagen schriftelijk te bevestigen. De officier heeft mij aangegeven zich niet meer te kunnen herinneren of dit ook is gedaan. Tot mijn spijt kon dan ook niet worden vastgesteld of een schriftelijke aanvraag door de politie is gevolgd. De 'bob-administratie' van het arrondissementsparket Den Haag – de administratie die is belast met het archiveren van aanvragen en machtigingen met betrekking tot de inzet van bijzondere opsporingmethoden – kon op basis van de bij het

arrondissementsparket beschikbare gegevens geen nadere zoekslag uitvoeren naar deze mogelijke schriftelijke aanvraag door de politie. Het arrondissementsparket heeft nog gepoogd om de benodigde nadere informatie op te vragen bij de politie Den Haag, teneinde alsnog nader naar deze mogelijke schriftelijke aanvraag te kunnen zoeken, maar heeft deze informatie tot op de datum van het verzenden van dit besluit niet gekregen.

Met betrekking tot de in document 1 genoemde posters heb ik mij als volgt laten informeren. De dienstdoende officier van justitie is nagegaan of de mail van de politie met betrekking tot de posters nog aanwezig was in de persoonlijke mailbox. Dat bleek niet het geval. Nu volgens de bij deze officier van justitie bekende informatie geen sprake is geweest van een strafrechtelijk vervolg - opsporing en vervolging van individuele verdachten - naar aanleiding van de aangetroffen posters, is het evenmin aannemelijk dat documenten met betrekking tot deze posters zich nog op andere plekken bij het arrondissementsparket bevinden.

Nu nadere documenten met betrekking tot de toestemming van de officier van justitie voor Telegramaccount-toegang, dan wel de posters niet zijn aangetroffen bij de nadere zoekslag in de bezwaarfase, wijs ik uw bezwaar als ongegrond af.

Inventarisatie

Bij herbeoordeling van de inventarisatie van de documenten met betrekking tot de demonstratie op 2 juni 2020 heb ik één document (bijlage) aangetroffen waarop het bestreden besluit geen toelichting geeft. Ik verwijs naar het document met nummer 3a, een proces-verbaal. Ik maak dit document thans deels openbaar en verwijs naar mijn toelichting bij het desbetreffende document onder het kopje 'Herbeoordeling documenten' hierna.

Een inventarislijst treft u aan als bijlage 3a.

Herbeoordeling documenten

Ik heb de documenten herbeoordeeld en daarop beslist. De deels openbaar te maken documenten treft u aan als bijlagen 3b.

Hieronder geef ik een toelichting op de bij herbeoordeling in aanvulling op het besluit in primo toegepaste uitzonderingsgronden. De toelichting bij de in het bestreden besluit toegepaste uitzonderingsgronden (ex artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e en artikel 11, eerste lid, van de Wob) dienen hier als ingelast en herhaald te worden beschouwd. Daarbij merk ik op dat namen van leden van het College van procureurs-generaal niet in de stukken voorkomen, zoals reeds ad 3 is aangegeven in reactie op uw bezwaargrond.

Artikel 10, eerste lid, aanhef en onder c van de Wob

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, van de Wob blijft verstrekking van informatie achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten. Informatie waarop deze uitzonderingsgrond is toegepast is te vinden in het document 4. Het gaat om enkele passages waarin voorafgaande aan demonstratie informatie wordt gedeeld over de (wijze van) strafrechtelijke handhaving en de voorbereiding daarop. Bekendmaking van deze passages onder de Wob zou ertoe kunnen leiden dat eventueel kwaadwillenden bij volgende demonstraties een beter beeld zullen hebben van de wijze van strafrechtelijke handhaving. Deze kennis kan weer tot gevolg hebben dat deze kwaadwillenden hun gedrag daarop kunnen afstemmen teneinde de strafrechtelijke handhaving minder effectief te laten zijn. Dit maakt openbaarmaking van de geweigerde passages een risico voor de opsporing en vervolging van strafbare feiten. De uitleg van deze uitzonderingsgrond is overeenkomstig de jurisprudentie van de Afdeling.⁷ Het belang van opsporing en vervolging weegt mijns inziens dan ook zwaarder dan het publieke belang van openbaarheid van deze informatie.

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d van de Wob

Op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wob blijft verstrekking van informatie achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van inspectie, controle en toezicht door bestuursorganen.

Passages die op deze grond zijn geweigerd bevatten informatie met betrekking tot de strategie van handhaving bij de demonstratie. Ik verwijs naar de geweigerde passages in de documenten 3a, 4, 5 en 6. Daarbij gaat het om informatie met betrekking tot gebruikte methoden, technieken en tactieken die adequaat politieoptreden mogelijk maken of om de informatiepositie van de politie. Openbaarmaking van deze informatie zal de handhaving in de toekomst kunnen verstoren, doordat bekendmaking tot gevolg zal hebben dat kwaadwillenden zullen anticiperen op de in te zetten strategieën. Hierdoor wordt de controle en handhaving bemoeilijkt. Het belang van de handhaving van de openbare orde weegt mijns inziens in deze gevallen dan ook zwaarder dan het publieke belang van openbaarheid van deze informatie. Deze stellingname wordt ondersteund door jurisprudentie van de Afdeling.⁸

Artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g van de Wob

De weigeringsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g van de Wob, is toegepast bij de weigering van openbaarmaking van een applicatienaam en van

⁷ Zie onder meer ABRvS 19 december 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY6779, r.o. 5.2. en 5.3.

⁸ Zie onder meer ABRvS 19 december 2012, ECLI:NL:RVS:2012:BY6779, r.o. 5.1.

gegevens van functionele mailboxen. De weigeringsgrond is bij de desbetreffende passages vermeld.

Weigering van de applicatiennaam in het document met nummer 5 vindt plaats met het oog op een ongestoord functioneren van de betrokken bestuursorganen, i.c. de bestuursorganen die deelnemen aan het SGBO. Inzicht in de werkwijze van deze bestuursorganen levert mijns inziens een onevenredig nadeel op. Ik verwijs naar de uitspraak van de Afdeling van 27 februari 2019⁹, waarin als volgt wordt overwogen:

Na kennisneming van de geheime stukken is de Afdeling van oordeel dat de korpschef de gegevens die hij krachtens artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob heeft gemaskeerd in redelijkheid krachtens deze weigeringsgrond heeft kunnen weigeren. Het gaat om informatie over de systemen die de politie gebruikt en over hoe deze systemen werken. Als deze gegevens openbaar zouden worden gemaakt, kan inzichtelijk worden hoe opsporingsinformatie wordt verwerkt en beheerd. Dat vergroot de kans dat software van de politie wordt gehackt of anderszins kenbaar wordt hoe opsporingsinformatie wordt verwerkt en beheerd. Ook inbreuken in systemen van leveranciers kunnen risico's meebrengen, ook als daarin op zichzelf beschouwd geen politie-informatie zit. Dat is bijvoorbeeld het geval als inbreuk zou kunnen worden gemaakt in beveiligingssystemen, zoals de korpschef heeft toegelicht. Gelet op de risico's voor de politie en de samenleving heeft de korpschef in redelijkheid het belang om onevenredige benadeling te voorkomen zwaarder kunnen laten wegen dan het belang van openbaarheid.

Het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling voor het Openbaar Ministerie, de politie en het lokaal bestuur weegt derhalve in deze gevallen mijns inziens zwaarder dan het publieke belang van openbaarheid.

Geweigerd proces-verbaal

Het document 3a betreft een proces-verbaal. In het bestreden besluit is hierover niets vermeld, maar het document is integraal geweigerd. Het betreft een zogenoemd 'sfeer-pv', wat ook blijkt uit de begeleidende mail (document 3). Na herbeoordeling in bezwaar maak ik dit document deels openbaar. Een deel van de informatie in het proces-verbaal valt buiten de reikwijdte van het verzoek, omdat die informatie ziet op een andere demonstratie. Daarnaast heb ik enkele passages geweigerd op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d van de Wob. Voor de motivering verwijs ik naar de toelichting op deze uitzonderingsgrond

⁹ ABRvS 27 februari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:616, r.o. 19.1.

hierboven. Op de naam van de verbalisant is de Wet politiegegevens van toepassing. De Wob is hierop niet van toepassing.¹⁰

Concept-persbericht

Het concept-persbericht (document met nummer 2A) is in het bestreden besluit openbaar gemaakt. Dit concept weiger ik thans op grond van artikel 11, eerste lid van de Wob.¹¹ Het definitieve persbericht is openbaar. Op reeds openbare stukken is de Wob niet van toepassing.¹²

Bezwaarschrift met kenmerk 2022/008 (demonstratie 21 juni 2020)

In uw bezwaarschrift heeft u – verkort weergegeven – aangegeven dat:

1. in enkele stukken namen van (een) Officier(en) van Justitie zijn geweigerd. U stelt dat een Officier van Justitie een vertegenwoordiger is van het publiek. Van namen van dergelijke functionarissen is het volgens u een uitgemaakte zaak in de jurisprudentie dat deze (in die context) niet op deze grond [10.2.e Wob] geweigerd mogen worden en u stelt dat geen enkele grond wordt aangevoerd waarom het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder zou moeten wegen dan het zwaarwegende belang van openbaarheid;
2. tevens in een aantal stukken de namen van een advocaat wordt geweigerd. Ook hier ontbreekt volgens u elke vorm van motivering waarom het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder moet wegen dan het zwaarwegende belang van openbaarheid. U stelt dat ook hiervan reeds eerder door de hoogste bestuursrechter is geoordeeld dat personen in deze functie uit hoofde van beroepsmatig functioneren in de openbaarheid treden;
3. in een mail van 15 juli 2020, 9:39 de volgende passage is geweigerd: "Zijn naam is genoemd nav Opsporing Verzocht als [GELAKT]." U stelt dat de uitzending Opsporing Verzocht openbaar gemaakte informatie betreft. Niet in te zien is volgens u dat met openbaarmaking van de hier geweigerde informatie de persoonlijke levenssfeer van betrokkene ernstiger geschaad wordt dan met deze uitzending;
4. in het bestreden besluit wordt gesteld dat namen van leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficieren wel openbaar zullen worden gemaakt in de stukken. U stelt dat deze namen echter niet openbaar zijn gemaakt. Kennelijk ontbreken er dus documenten of zijn deze namen toch onleesbaar gemaakt;

¹⁰ Zie o.m. ABRVS d.d. 17-10-2018, ECLI:NL:RVS:2018:3350, r.o. 5.1.

¹¹ Zie ABRVS d.d. 18-7-2018, ECLI:NL:RVS:2018:2424.

¹² Zie ABRVS d.d. 31-1-2018, ECLI:NL:RVS:2018:314.

5. de weigeringen op grond van artikel 11, eerste lid van de Wob worden bestreden;
6. in een groot aantal gevallen in de verstrekte documenten niet inzichtelijk is gemaakt op welke grond een bepaalde passage is geweigerd. In veel gevallen is het volgens u uit de context af te leiden dat het om persoonsnamen gaat. In een aantal gevallen is dat echter niet duidelijk, bijvoorbeeld in een mailbericht van 21 juni 2020, 22:38: "Wij zijn nu klaar met de reguliere ZSM zaken [GELAKT]". Het lijkt er volgens u niet op dat hier een persoonsnaam staat. Deze weigering is mitsdien niet inzichtelijk en ook hier is sprake van een motiveringsgebrek;
9. in het bestreden besluit is geweigerd om een aantal processen-verbaal openbaar te maken, nu deze stukken zouden vallen onder het regime van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (hierna: Wjsg). U stelt hierbij dat volgens u van belang is dat de Wjsg geen bijzondere openbaarmakingsregeling is die de Wob derogeert en dat dit door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) reeds eerder is vastgesteld;
8. de volgende motivering in het bestreden besluit evenmin rechtmatig is te noemen: *"van belang [is] dat, indien in individuele strafzaken nog geen definitieve afdoeningsbeslissing is genomen, dit geldt als een contra-indicatie voor verstrekking"*.
Deze gestelde contra-indicatie is volgens u op geen enkele wijze onderbouwd of gerelateerd aan een van de uitzonderingsgronden genoemd in de Wob. Hieruit blijkt volgens u voorts dat geen kennis is genomen van de afzonderlijke processen-verbaal om na te gaan of er ook zaken zijn waarin reeds wel een afdoeningsbeslissing is genomen en waarvoor, in deze redenering, geen contra-indicatie geldt;
9. uit de wel overgelegde stukken blijkt dat er informatie ontbreekt. Dat dit los staat van de documenten met daarin de (openbare) namen van de leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficieren. U verwijst naar een deels openbaar gemaakte mail van 3 juni 2020 (15:21 uur) wordt een aantal bijlagen genoemd, een raadsmededeling, een uitspraak van de rechtbank, een kennisgeving en een beperking.

Conclusie

U verzoekt dan ook, namens de heer [REDACTED], het besluit te heroverwegen en alsnog alle openbare informatie te verstrekken. Voorts verzoekt u toepassing te geven aan art. 7:15 Awb.

Beoordeling van uw bezwaar

Ad 1. Namen officieren van justitie

U stelt dat in enkele stukken namen van (een) Officier(en) van Justitie zijn geweigerd. U stelt dat een Officier van Justitie een vertegenwoordiger van het publiek is. Van namen van dergelijke functionarissen is het volgens u een uitgemaakte zaak in de jurisprudentie dat deze (in die context) niet op deze grond geweigerd mogen worden en u citeert vervolgens uit een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling). Dit citaat herhaal ik hieronder voor de leesbaarheid van het besluit integraal:

3. De korpschef heeft zich bij het besluit van 4 augustus 2014 op het standpunt gesteld dat de korpsbeheerder bij het besluit van 29 februari 2012 krachtens artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob heeft mogen weigeren de namen van medewerkers van het openbaar ministerie, zijnde zaaksofficieren van justitie, die zijn opgenomen in de gedeeltelijk aan [appellant] verstrekte documenten met betrekking tot een vechtpartij op 21 februari 2009 op de hoek van de Karel Doormanlaan en de 1e Stationsstraat in Zoetermeer, openbaar te maken. De korpschef stelt dat de korpsbeheerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat door openbaarmaking van die namen de persoonlijke levenssfeer van de zaaksofficieren zodanig zou worden geschaad dat bescherming van die levenssfeer dient te prevaleren boven het belang van openbaarheid, zodat openbaarmaking achterwege dient te blijven. Daarbij is van belang dat het hier niet gaat om bekendmaking van deze namen aan een individuele burger die met de betrokken zaaksofficieren in contact treedt, maar om openbaarmaking in de zin van de Wob, aldus de korpschef. In dit verband verwijst hij opnieuw naar de uitspraak van de Afdeling van 18 juli 2007 in zaak nr. 200608032/1, waarin zij heeft geoordeeld dat waar het gaat om beroepshalve functioneren van ambtenaren weliswaar in beginsel geen beroep kan worden gedaan op het belang van eerbiediging van hun persoonlijke levenssfeer, maar dat dit belang zich tegen openbaarmaking van de namen van ambtenaren kan verzetten omdat namen persoonsgegevens zijn. 4. [appellant] betoogt terecht dat de korpschef aldus onvoldoende heeft gemotiveerd dat met betrekking tot de namen van de zaaksofficieren een beroep mocht worden gedaan op artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob. Zaaksofficieren hebben het gezag over en de verantwoordelijkheid voor het opsporingsonderzoek in hun zaken. Deze ambtenaren moeten daarom in beginsel aanvaarden dat hun naam die in stukken ten behoeve van opsporing en vervolging is opgenomen bekend wordt. Niet is gebleken dat in dit geval aanleiding bestaat om op dit uitgangspunt een uitzondering te maken. Gelet hierop heeft de korpschef zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer prevaleert boven het belang van openbaarmaking van de namen van de zaaksofficieren. Er doet zich kennelijk evenmin een andere in de Wob

genoemde weigeringsgrond voor die zich tegen bekendwording van deze gegevens verzet, zodat de openbaarmaking daarvan ten onrechte is geweigerd." (ABRS 5 november 2014 ECLI:NL:RVS:20 14:3927).

Ik volg u niet in uw bezwaar. De documenten waarin de na(a)m(en) van (een) officier(en) van justitie voorkomen betreffen geen documenten die onderdeel uitmaken van een opsporingsdossier of van een strafdossier, uit hoofde waarvan deze namen openbaar gemaakt zouden moeten worden onder de Wob. De door u aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 5 november 2014 ziet derhalve op een andere context en is mijn inziens niet van toepassing. Nu genoemde officieren niet in de rol van leider van het strafrechtelijk onderzoek optreden en in deze context op zitting in de openbaarheid treden, treden zij aldus niet vanuit hun functie naar buiten. In de uitspraak van de Afdeling van 21 januari 2018¹³, heeft de Afdeling als volgt overwogen:

De Afdeling preciseert haar jurisprudentie en overweegt dat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer zich verzet tegen openbaarmaking van namen van medewerkers die niet wegens hun functie in de openbaarheid treden, tenzij de indiener van het desbetreffende Wob-verzoek aannemelijk heeft gemaakt dat het belang van de openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt.

De Afdeling stelt aldus dat het aan de Indiener van het Wob-verzoek is om aannemelijk te maken dat het belang van openbaarheid in een concreet geval zwaarder weegt dan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, indien het gaat om namen van medewerkers die niet uit hoofde van hun functie in de openbaarheid treden. Ik stel vast dat niet in uw bezwaarschrift, noch in het door de heer [REDACTED] ingediende Wob-verzoek aannemelijk is gemaakt waarom het publieke belang ter zake deze afweging zwaarder zou moeten wegen dan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Indien laatstgenoemde uitspraak van de Afdeling wordt gevolgd, is in het bestreden besluit voldoende gemotiveerd waarom de persoonsgegevens van ambtenaren die niet vanuit hoofde van hun functie naar buiten treden worden geweigerd.

Indien en voor zover zou kunnen worden betoogd dat de officier van justitie op enig moment vanuit zijn functie wel in de openbaarheid treedt, omdat deze in de context van de bestuurlijke aangelegenheid waarop het verzoek ziet verantwoordelijk is voor het zelfstandig afgeven van een last tot opsporen (i.c. toestemming geven tot het in beslag nemen van telefoons), merk ik het volgende op. Het is bekend dat medewerkers van politie en justitie in het verleden zijn

¹³ ABRvS 21 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:321 onder r.o. 3.2

bedreigd en dat privéadresgegevens van politieambtenaren zijn achterhaald.¹⁴ Dit geweld is de afgelopen jaren fors toegenomen, waarbij een groot aantal politieambtenaren en soms ook hun gezinsleden te maken heeft (gehad) met bedreigingen, ook op het privéadres.¹⁵ Dat bedreigingen aan het adres van individuele ambtenaren reëel zijn blijkt ook uit nieuws van de politievakbond.¹⁶ Het openbaar maken van namen van politieambtenaren en officieren van justitie kan er toe leiden dat het aantal bedreigingen toeneemt. Ook het gebruik van moderne communicatiemiddelen kan hieraan in negatieve zin een bijdrage leveren.

Gelet op bovenstaande ben ik van mening dat het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer (in combinatie met het belang van de veiligheid van deze personen) zwaarder weegt dan het publieke belang van openbaarheid.

Ik weiger de na(a)m(en) en functie van de officier(en) van justitie dan ook op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e van de Wob alsook op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g van de Wob. Het bekend worden van persoonsgegevens van een ambtenaar ziet immers op de e-grond, maar zodra die bekendheid een risico voor de veiligheid van de betreffende ambtenaar in het leven roept, is dit eveneens een onevenredig nadeel voor die persoon.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar dan ook als ongegrond af.

Ad 2. Namen advocaten

U stelt dat tevens in een aantal stukken de namen van een advocaat wordt geweigerd. Ook hier ontbreekt volgens u elke vorm van motivering waarom het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer in dit geval zwaarder moet wegen dan het zwaarwegende belang van openbaarheid. U stelt dat ook hiervan reeds eerder door de hoogste bestuursrechter is geoordeeld dat personen in deze functie uit hoofde van beroepsmatig functioneren in de openbaarheid treden en u citeert vervolgens uit een uitspraak van de Afdeling¹⁷. Dit citaat herhaal ik hieronder voor de leesbaarheid van het besluit integraal:

¹⁴ RTL Nieuws, 26 december 2019, 'Gevaar voor agenten: criminele Telegramgroepen jagen op hun namen en adressen'; <https://www.rtinieuws.nl/nieuws/nederland/artikel/4958866/telegram-groepen-criminelen-identiteit-politie-agenten-nederland>

¹⁵ Het Parool van 12 mei 2020, Agressie tegen agenten neemt fors toe: 'Raakt ook het thuisfront'; <https://www.parool.nl/nieuws/agressie-tegen-agenten-neemt-fors-toe-raakt-ook-het-thuisfront~b9b4777b/>

¹⁶ Nederlandse politiebond, 15 februari 2021, 'Collega bedreigd'; <https://www.politiebond.nl/index.php/actueel/nieuws-and-blog/collega-bedreigd/>

¹⁷ ABR 21 juni 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1665, r.o. 9.2.2.

9.2.2. Ten aanzien van de naam van de raadvrouw van één van de verdachten overweegt de Afdeling onder verwijzing naar haar uitspraak van 7 december 2016, ECLI:NL:RVS:2016:3226, dat slechts in beperkte mate een beroep kan worden gedaan op de persoonlijke levenssfeer indien het gaat om gegevens van personen die betrekking hebben op hun beroepsmatig functioneren. De naam van de raadvrouw wordt enkele keren genoemd bij de weergaven van de getuigenverhoren door de rechter-commissaris in het BIZ-rapport. De raadvrouw was aanwezig bij deze verhoren en heeft daar vragen aan de getuigen gesteld. Haar naam is dan ook genoemd in het kader van haar beroepsmatig functioneren. Gelet hierop heeft de korpschef zich niet in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat aan het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de raadvrouw een doorslaggevend gewicht toekomt. De korpschef heeft openbaarmaking van de naam van de raadvrouw dan ook ten onrechte geweigerd met een beroep op de weigeringsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e, van de Wob.

Ik volg u niet in uw bezwaar. De door u aangehaalde uitspraak van de Afdeling van 21 juni 2017 ziet mijns inziens op een andere context dan waarvan sprake is in de documenten waar het hier om gaat en is derhalve niet van toepassing. Ik ga hieronder op de documenten afzonderlijk in. Ik betrek hierin ook het document 16A, dat in het bestreden besluit niet wordt genoemd, maar waarin eveneens de naam van een advocaat is vermeld.

Document 14 betreft een e-mailbericht (2 juli 2020 14:35 uur) van een politieambtenaar aan het Openbaar Ministerie over de zaakafhandeling. Daarin komt ook de naam van een advocaat voor. Het document maakt als zodanig geen onderdeel uit van een opsporingsdossier of strafdossier, waarin de naam van de advocaat beroepshalve wordt genoemd. Het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de advocaat weegt mijns inziens in dit geval dan ook zwaarder dan het belang van openbaarheid.

Document 16A betreft een brief van een advocaat aan de politie, in afschrift aan het Openbaar Ministerie. Uit de begeleidende mail (het document met nummer 16) kan worden afgeleid dat een advocaat verzoekt om een afschrift van stukken.

Ik weiger de openbaarmaking van het gehele document op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, e en g van de Wob. In het document is informatie opgenomen over een concrete verdenking en het onderzoek daarnaar. Het belang van de opsporing en vervolging van strafbare feiten weegt mijns inziens zwaarder dan het belang van openbaarheid, om welke reden het document (mede) op die grond moet worden geweigerd. In het document zijn ook persoonsgegevens opgenomen, waaronder de naam van een verdachte en de naam en e-

mailgegevens van een advocaat. Het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de advocaat weegt mijns inziens zwaarder dan het belang van openbaarheid, omdat in dit geval geen sprake is van een situatie waarop de jurisprudentie van de Afdeling ziet. De advocaat treedt hier niet op in de openbaarheid van een strafrechtelijke procedure.

De g-grond is van toepassing gelet op het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling van overheid en derden. Openbaarmaking van vertrouwelijke communicatie tussen de overheid en derden zou zowel de overheid als deze derden onevenredig benadelen. Immers, indien dergelijke correspondentie naar aanleiding van een Wob-verzoek openbaar wordt gemaakt, leidt dit ertoe dat betrokken partijen terughoudender worden in hetgeen wordt geschreven en over en weer aan informatie wordt uitgewisseld, waardoor de vrije correspondentie tussen de overheid en derden in de toekomst sterk kan worden bemoeilijkt. Openbaarmaking van dergelijke informatie kan tot gevolg hebben dat partijen in mindere mate bereidheid zullen zijn om met de overheid in overleg te treden. Ik acht het belang van onevenredig nadeel groter dan het belang om deze informatie openbaar te maken.

Volledigheidshalve merk ik op dat het document geen onderdeel uitmaakt van een strafdossier dat aan de rechter is voorgelegd, en waarop alsdan artikel 365 Sv. van toepassing zou zijn.

In document 19 komt de naam van een advocaat en een advocatenkantoor voor. Bij herbeoordeling is mij overigens gebleken dat het document deels buiten reikwijdte van uw verzoek valt (buiten tijdvak, dat immers eindigt op 28 augustus 2020, zijnde de datum van uw verzoek). Alleen het onderste deel (de mail van 1 juni 16:48) valt binnen de reikwijdte van uw Wob-verzoek. Ik weiger ook hier de naam van de advocaat op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e van de Wob. Het betreft een e-mailwisseling tussen een politieambtenaar en een advocaat. Het document maakt als zodanig geen onderdeel uit van een opsporingsdossier of een strafdossier, waarin de naam van de advocaat beroepsmatig wordt genoemd. Het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de advocaat weegt mijns inziens in dit geval zwaarder dan het belang van openbaarheid.

Tevens weiger ik thans de naam van het advocatenkantoor in het e-mailadres op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g van de Wob, nu het hier communicatie tussen een advocatenkantoor en de overheid betreft en het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling mijns inziens zwaarder weegt dan het belang van openbaarmaking onder de Wob. Het belang van het voorkomen van onevenredige benadeling bestaat eruit dat zowel de overheid als een advocatenkantoor erop moeten kunnen vertrouwen dat onderlinge

(vertrouwelijke) correspondentie niet openbaar wordt gemaakt onder de Wob. Ik verwijs naar de motivering van deze uitzonderingsgrond zoals ik die zojuist heb gegeven ten aanzien van document 16A.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar dan ook als ongegrond af.

Ad 3. Ten onrechte geweigerde passage

U stelt dat in een mail van 15 juli 2020, 9:39 de volgende passage is geweigerd: "Zijn naam is genoemd nav Opsporing Verzocht als [GELAKT]".

U stelt dat het gelakte in de uitzending Opsporing Verzocht openbaar gemaakte informatie betreft. Volgens u valt niet in te zien dat met openbaarmaking van de hier geweigerde informatie de persoonlijke levenssfeer van betrokkene ernstiger geschaad wordt dan met deze uitzending.

Ik volg u niet in uw bezwaar.

De passage waar het hier om gaat betreft de omschrijving van een persoon die kennelijk werd verdacht van een strafbaar feit, en mogelijk inmiddels veroordeeld is. Deze omschrijving kan herleidbaar zijn tot een individueel persoon. Ik ben van oordeel dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van deze persoon zwaarder moet wegen dan het belang van openbaarheid. Dat deze omschrijving kennelijk destijds is gebruikt in een uitzending van Opsporing verzocht, maakt dat mijns inziens niet anders. Op dat moment werd, ten behoeve van opsporingsdoeleinden, een bepaalde omschrijving kennelijk openbaar gemaakt voor het publiek. Openbaarmaking onder de Wob vindt plaats met een ander doel, te weten de controle van de democratische rechtsorde. Het belang van openbaarheid en het belang van eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer moeten derhalve opnieuw worden afgewogen. Deze afweging is op juiste gronden gemaakt in het bestreden bezwaar. Het feit dat de naam is genoemd in een tv-programma, doet hier niet aan af.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar dan ook als ongegrond af.

Ad 4. Namen van leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficiëren

U verwijst naar een passage in het besluit waarin wordt gesteld dat namen van leden van het College van procureurs-generaal en hoofdofficiëren wel openbaar zullen worden gemaakt in de stukken. Ik herhaal deze passage voor de leesbaarheid van het besluit hieronder integraal:

Het voorgaande is anders indien het ambtenaren betreft die gelet op hun positie of functie hebben te aanvaarden dat hun naam openbaar wordt gemaakt. Daar is bijvoorbeeld sprake van bij de in de documenten genoemde namen van de leden van het College van procureurs-generaal, alsmede die van hoofdofficiëren, aangezien zij wegens hun functie in de openbaarheid treden. Deze namen zijn derhalve niet verwijderd.

U stelt dat deze namen echter niet openbaar zijn gemaakt. Kennelijk ontbreken er dus documenten of zijn deze namen toch onleesbaar gemaakt.

Ik volg u in uw bezwaar. In de stukken zijn geen namen van leden van het College van procureurs-generaal of hoofdofficiëren openbaar gemaakt. Bij de herbeoordeling van de documenten is mij gebleken dat de naam van de hoofdofficier – en de namen van de politiechef en de waarnemend burgemeester – in de stukken ten onrechte niet openbaar zijn gemaakt. Deze zijn nu alsnog openbaar gemaakt. Namen van leden van het College van procureurs-generaal komen in de documenten niet voor.

Ik wijs dit deel van uw bezwaar derhalve toe als gegrond.

Ad 5. Twijfels rond de toepassing van artikel 11, eerste lid van de Wob

U stelt dat de weigeringen op grond van artikel 11, eerste lid van de Wob worden bestreden. De heer [REDACTED] twijfelt ernstig of de geweigerde passages bestaan uit persoonlijke beleidsopvattingen ten behoeve van intern beraad.

Bij de herbeoordeling heb ik getoetst of in documenten, opgesteld voor intern beraad, informatie terecht is geweigerd op grond van de definitie van een persoonlijke beleidsopvatting, zoals bedoeld in artikel 1, aanhef en sub f van de Wob. Onder die definitie wordt verstaan een opvatting, voorstel, aanbeveling of conclusie van een of meer personen over een bestuurlijke aangelegenheid en de daartoe door hen aangevoerde argumenten.

Ik merk hierbij op dat, voor zover de op grond van artikel 11 van de Wob geweigerde passages voor een deel feitelijke informatie bevatten, die feitelijke informatie zodanig verweven is met de persoonlijke beleidsopvattingen dat die daar niet los van kan worden gezien. In geval van verwevenheid mag in beginsel

het betrokken onderdeel van het document worden geweigerd op grond van artikel 11 van de Wob. Een bestuursorgaan hoeft, conform jurisprudentie van de Afdeling, niet binnen een zelfstandig onderdeel van een document per zin of zinsdeel te bepalen of verwevenheid een weigering kan rechtvaardigen. Vergelijk in dit geval de uitspraak van de Afdeling van 31 januari 2018¹⁸.

De herbeoordeling in de bezwaarfase heeft geleid tot het oordeel dat artikel 11, eerste lid van de Wob in enkele gevallen in het bestreden besluit niet op de juiste wijze is toegepast. Overigens heb ik bij herbeoordeling ook passages, die in het bestreden besluit openbaar zijn gemaakt, in bezwaar alsnog geweigerd op grond van artikel 11, eerste lid van de Wob.

Gelet op het voorgaande wijs ik dit deel van uw bezwaar toe als deels gegrond.

Ad 6. Passages geweigerd zonder grond

U stelt dat in het bestreden besluit passages zijn geweigerd zonder daarbij de gronden voor weigering te vermelden. In veel gevallen is het uit de context af te leiden dat het om persoonsnamen gaat. In een aantal gevallen is dat echter niet duidelijk, bijvoorbeeld in een mailbericht van 21 juni 2020, 22:38: "Wij zijn nu klaar met de reguliere ZSM zaken [GELAKT]". Het lijkt er volgens u niet op dat hier een persoonsnaam staat. Deze weigering is mitsdien niet inzichtelijk. Ook hier is volgens u sprake van een motiveringsgebrek.

Ik volg u in deze bezwaargrond. Bij herbeoordeling is mij gebleken dat de passage die u hierboven aanhaalt (zie document 1) per abuis is geweigerd. Deze passage is bij de heroverweging in de bezwaarfase alsnog openbaar gemaakt. Ook bij andere passages ben ik nagegaan of deze terecht zijn geweigerd of niet en zo ja, welke weigeringsgrond(en) daarop van toepassing is (zijn). De weigeringsgrond(en) is (zijn) in dat geval vermeld in de tekst (met uitzondering van de weigeringsgrond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder e van de Wob, voor zover herhaling daarvan geen redelijk doel dient). Voor de onderbouwing van de gehanteerde weigeringsgronden, en de eventueel gemaakte belangenafweging, verwijs ik naar de toelichting op deze gronden hierboven, onder het kopje Herbeoordeling documenten op p. 13 e.v. (c-, d- en g-grond).

Gelet op het voorgaande wijs ik dit deel van uw bezwaar als gegrond toe.

Ad 7. Weigering processen-verbaal; motivering

U stelt dat in het bestreden besluit is geweigerd processen-verbaal openbaar te maken en u citeert uit het bestreden besluit:

¹⁸ ABRvS 31 januari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:314, r.o. 5.1 en 5.2.

Bij een aantal van de hierboven genoemde en bijgevoegde e-mailberichten waren processenverbaal als bijlage gevoegd. Deze stukken, weergegeven als PVB of sfeer PV, vallen onder het regime van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens. Dit betekent dat voor verstrekking sprake moet zijn van een zwaarwegend belang en het verzoek tot verstrekking moet voldoen aan een van de gronden die zijn genoemd in die wet. Voorts is het van belang dat, indien in individuele strafzaken nog geen definitieve afdoeningsbeslissing is genomen, dit geldt als een contra-indicatie voor verstrekking. Deze processen-verbaal worden daarom niet aan u verstrekt.

U stelt dat het hierbij van belang is dat de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) geen bijzondere openbaarmakingsregeling is die aan de Wob derogeert, waarbij u verwijst naar een uitspraak van de Afdeling¹⁹.

U stelt dat nu de Wjsg onder de Wob geen uitputtende en bijzondere openbaarmakingsregeling betreft, de Wob op deze processen-verbaal wel van toepassing is en dat openbaarmaking van deze informatie uitsluitend kan worden geweigerd met toepassing van de uitzonderingsgronden, welke limitatief zijn opgesomd in de artikelen 10 en 11 van de Wob. Het bestreden besluit is, zo stelt u, alleen al op die grond onrechtmatig.

Ik volg u in uw bezwaar. De motivering in het bestreden besluit is onjuist, zoals u terecht aangeeft.

Bij de herbeoordeling in de bezwaarfase is mij gebleken dat de documenten 4a en 13a onderdeel uitmaken van een of meer strafdossiers. Om deze reden is de Wob op deze twee documenten niet van toepassing, nu artikel 365 Wetboek van Strafvordering (hierna: Sv.) een bijzondere en uitputtende openbaarmakingsregeling die aan de Wob derogeert. Ten aanzien van documenten die onderdeel uitmaken van een strafdossier in de zin van artikel 365 Sv. is de Wob niet van toepassing. Document 3a betreft een conceptversie van document 4a en valt derhalve ook onder het bereik van artikel 365 Sv. Voor zover het concept afwijkt van de definitieve versie, dienen deze wijzigingen te worden opgevat als persoonlijke beleidsopvattingen en worden deze geweigerd op grond van artikel 11, eerste lid, van de Wob.²⁰

De processen-verbaal 7a en 8a weiger ik thans integraal op grond van artikel 10, tweede lid, aanhef en onder d van de Wob. Na toepassing van deze

¹⁹ ABRS 7 november 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BB7311, r.o. 2.5.2.

²⁰ Conform uitspraak ABRvs 18 juli, 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2424, r.o. 6.4.

uitzonderingsgrond blijft er in deze twee processen-verbaal geen zelfstandig leesbare tekst over.²¹ Op de namen van de verballisanten is de Wet politiegegevens van toepassing. De Wob is hierop niet van toepassing.²²

Gelet op het voorgaande wijs ik dit deel van uw bezwaar, voor zover dat ziet op een onjuiste motivering, toe als gegrond.

Ad 8. Weigering processen-verbaal; motivering

U stelt dat de volgende motivering in het bestreden besluit evenmin rechtmatig is is te noemen:

van belang [is] dat, indien in individuele strafzaken nog geen definitieve afdoeningsbeslissing is genomen, dit geldt als een contra-indicatie voor verstrekking

Deze gestelde contra-indicatie is volgens u op geen enkele wijze onderbouwd of gerelateerd aan een van de uitzonderingsgronden genoemd in de Wob. Hieruit blijkt volgens u dat geen kennis is genomen van de afzonderlijke processen-verbaal om na te gaan of er ook zaken zijn waarin reeds wel een afdoeningsbeslissing is genomen en waarvoor, in deze redenering, geen contra-indicatie geldt.

Ik volg u deels in uw bezwaar, namelijk voor zover u stelt dat de motivering niet rechtmatig is. Ik verwijs naar mijn reactie hiervoor naar aanleiding van bezwaargrond 7. Ik volg u niet in uw bezwaar dat de processen-verbaal niet afzonderlijk zouden zijn beoordeeld. Daarvan is mij althans niet gebleken.

Gelet op het voorgaande wijs ik dit deel van uw bezwaar als deels gegrond toe en wijs ik het als deels ongegrond af.

Ad 9. Ontbrekende informatie

U stelt dat uit de wel overgelegde stukken informatie ontbreekt. In een deels openbaar gemaakte mail van 30 juni 2020 (15:21 uur), ik verwijs naar het document met nummer 11, wordt een aantal bijlagen genoemd, een raadsmededeling, een uitspraak van de rechtbank, een kennisgeving en een beperking. Deze stukken ontbreken in het bestreden besluit.

Ik volg u in uw bezwaar. De ontbrekende stukken zijn toegevoegd aan de inventarislijst als document 11a en hierop is beslist. Twee van de genoemde stukken betreffen reeds openbare documenten. Voor de vindplaats van deze

²¹ Zie ABRvS d.d. 27-02-2019, ECLI:NL:RVS:2019, r.o. 12.2.

²² Zie voetnoot 11, ibidem.

documenten verwijs ik naar de inventarislijst. De (geanonimiseerde) kennisgeving maak ik thans openbaar.

Gelet op het voorgaande wijs ik dit deel van uw bezwaar toe als gegrond.

Inventarisatie

Bij herbeoordeling is mij gebleken dat, los van de ontbrekende documenten als bedoeld in bezwaargrond 11, de volgende documenten nog aan de inventarisatie moeten worden toegevoegd. Het gaat om de documenten met nummers 16a, 24, 24a, 25 en 25a.

Een inventarislijst treft u aan als bijlage 4a.

Herbeoordeling documenten

Ik heb de documenten opnieuw beoordeeld en daarop beslist. De deels openbaar te maken documenten zijn opgenomen in bijlage 4b.

Mijn beslissing met betrekking tot document 16a heb ik reeds toegelicht hierboven, in mijn reactie ad 2 op uw bezwaargrond.

Documenten 24 en 25 maak ik deels openbaar. Ik verwijs voor de weigeringsgronden naar de inventarislijst.

Document 24a weiger ik integraal. Het betreft een arrestantenlijst. Daarop is de Wet politiegegevens van toepassing, die derogert aan de Wob.

Document 25a is reeds beoordeeld, het gaat om hetzelfde document als document 3a.

Tot slot ben ik bij herbeoordeling van drie documenten tot de constatering gekomen dat deze buiten de reikwijdte van het tijdvak van uw verzoek vallen. Het gaat om de documenten 20, 20A en 21. Ik verwijs voor een omschrijving naar de inventarislijst.

Motivering van de toegepaste uitzonderingsgronden

Voor de toepassing van de bij de herbeoordeling toegepaste uitzonderingsgronden, verwijs ik naar de toelichting die hierop is gegeven in het bestreden besluit. Deze motivering dient voorts te worden aangevuld met de nadere toelichting, zoals deze reeds is opgenomen in dit besluit ten aanzien van het andere bezwaarschrift (met uw kenmerk 2020/007).

Deze aanvulling betreft de motivering van de uitzonderingsgronden ex artikel 10, tweede lid, aanhef en onder c, d en g van de Wob.

Bijzondere en uitputtende openbaarmakingsregelingen

Artikel 365 Sv. is van toepassing op enkele processen-verbaal (documenten 3a, 4a en 13a) zoals hierboven onder ad. 7 reeds is toegelicht.

De Wpg is van toepassing op de namen van de verbalisanten in de integraal gewelgerde processen-verbaal (7a en 8a). De Wet politiegegevens is tevens van toepassing op de namen van arrestanten in document 2 en op de gegevens in document 24a.

Zienswijzen

Een deel van de door mij herbeoordeelde documenten in dit besluit op bezwaar is afkomstig van derde belanghebbenden. Aan deze derde belanghebbenden is om zienswijze gevraagd en met deze zienswijzen heb ik rekening gehouden bij mijn beslissing in bezwaar.

Besluit

Ik acht uw bezwaren op onderdelen gegrond. Ik herroep de bestreden besluiten en neem in bezwaar een nieuw besluit.

Kosten in bezwaar

U verzoekt in uw bezwaarschriften om een vergoeding van de gemaakte kosten ex artikel 7:15, tweede lid, Awb. Hierop beslis ik als volgt. Op grond van dit artikel worden de kosten die in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs zijn gemaakt, vergoed voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Enkele onderdelen van uw bezwaarschriften heb ik toegewezen als gegrond.

Ik ken u voor het indienen van de beide bezwaarschriften, conform artikel 3, eerste lid, van het Besluit proceskosten bestuursrecht (Bpb), 1 punt toe à € 541,- nu deze bezwaarschriften zien op samenhangende Wob-verzoeken. Onderhavig besluit in bezwaar ziet immers op twee door dezelfde belanghebbende ingestelde bezwaarschriften, die door het bestuursorgaan gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig zijn behandeld en waarin rechtsbijstand als bedoeld in artikel 1, onder a, is verleend door dezelfde persoon en van wie de werkzaamheden in elk van de bezwaarschriften nagenoeg identiek konden zijn. De wegingsfactor stel ik hierbij op gemiddeld (1 punt).

Voor het verschijnen ter zitting ken ik u, conform het bepaalde in de Bpb, eveneens 1 punt toe à € 541,00. Ter zake de wegingsfactor overweeg ik hierbij als volgt. Volgens het Gerechtshof Amsterdam²³ moet de wegingsfactor altijd

²³ Hof Amsterdam, 15 augustus 2008, ECLI:NL:GHAMS:2008:BF0084; zie eveneens de toelichting op de Bpb, KB van 25 februari 2002, Stb. 2002, 113.

worden berekend met inachtneming van de bewerkelijkheid en de gecompliceerdheid en de daarmee verband houdende werkbelasting van de rechtsbijstandverlener. Uitgangspunt voor de beoordeling van de zwaarte van de zaak is dus hoeveel werk de derde, die beroepsmatig rechtsbijstand verleent, redelijkerwijs heeft moeten verrichten. De beoordelende instantie, waaronder de heffingsambtenaar, moet daarbij zelfstandig beoordelen in welke wegingscategorie een zaak valt.²⁴ Nu u tijdens de hoorzitting uw bezwaarschriften zeer kort heeft toegelicht, reken ik, alle omstandigheden overwegende, met een wegingsfactor van licht (0,5). Ik kom aldus tot een proceskostenvergoeding van € 811,50.

Ik verzoek u om mij binnen veertien dagen na dagtekening van dit besluit het rekeningnummer toe te zenden waarop het bedrag kan worden overgemaakt, alsmede de naam van de rekeninghouder. U kunt uw brief met de gevraagde inlichtingen sturen aan:

De Minister van Justitie en Veiligheid
p/a het College van procureurs-generaal
t.a.v. de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken
Postbus 20305
2500 EH DEN HAAG

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

De Minister van Justitie en Veiligheid, namens de Minister,
het College van procureurs-generaal,
namens het College,
het Hooft Bestuurlijke en Juridische Zaken,
namens deze

U kunt tegen deze beschikking beroep instellen bij de sector bestuursrecht van de rechtbank van de rechtbank binnen het rechtsgebied waarin hij zijn woonplaats heeft. Het beroepschrift moet binnen zes weken na de dag waarop de beschikking

²⁴ Hoge Raad 23 september 2011, ECLI:NL:HR:2011:BT2293.

u is toegezonden door de rechtbank zijn ontvangen. U kunt ook digitaal beroep instellen via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Het beroepschrift moet op grond van artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht zijn ondertekend en bevat ten minste de naam en adres van de indiener, de dagtekening, de omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, zo mogelijk een afschrift van dit besluit, en de gronden waarop het beroepschrift rust.

Van de indiener van het beroepschrift wordt griffierecht geheven door de griffier van de rechtbank. Nadere informatie over de hoogte van het griffierecht en de wijze van betalen wordt door de griffie van de rechtbank verstrekt.